

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IV. évf. 39. sz.
2008. JÚNIUS
(LXXIX. évf. 15.845. sz.)

Stirling György:

Van-e remény Trianon felülvizsgálására?

Nem telhet el úgy év, hogy ne emlékezzünk meg 1920. június 4-ről, a trianoni békeparancs aláírásának dátumáról. Ennek a napnak az évfordulója mellett egy pillanatra akkor is meg kell állnunk, ha a hétköznapi rohanásban egy 88 esztendő előtti történelmi eseményről való megemlékezés talán sokak szemében anakronizmusnak tűnik, mert *a mostani generációkban is tudatosodnia kell annak, hogy minden nyomorúságunk elsősorban arra vezethető vissza, hogy az I. VH után igazságtalanul megcsonkították Magyarországot.*

Hogy a trianoni békediktátum igazságtalan volt, azt nemcsak mi magyarok mondjuk, hanem már megszületése pillanatában számos külföldi államférfi adott hangot annak a véleményének, hogy Trianonban justizmord történt, és ismerte be, hogy a béke delegátusok félrevezetés áldozatai lettek, valótlan adatok, hamis statisztikák alapján döntöttek. Az évek múlásával nyugaton egyre több politikus, író, újságíró és tudós döbbsen rá arra, hogy a bosszú és a bünbakkeresés háború utáni légkörében olyan igazságtalanságok történtek egy néppel, amilyenre nem akad példa a történelemben. **A győztes hatalmak Vae Victis alapon úgy büntették meg Magyarországot, hogy arra sem okuk, sem joguk nem volt.** Az a vád, hogy Magyarország volt felelős az I. VH kirobantásáért, szemszédett hazugság, amit soha senki sem tudott bizonyítani.

Trianonnal kapcsolatosan általában azt szokták mondani, hogy Magyarországot megcsonkították, holott ez pontatlan definiálása annak, ami történt. Mert ezzel a szóval azt jelöljük, hogy az egészből elveszünk valamit s ezáltal az kisebb, csonkább lesz. Így bűnhődtek az első VH után a vesztes Központi Hatalmak közül Németország, Bulgária és Törökország, de az ezektől az országoktól elvett területek aránytalanul kisebbek voltak, mint amelyekről Magyarországot megfosztották. Németország számára fájdalmas lehetett Elzász-Lotaringia elvesztése és más határkiigazítások, de ezek az ország egészének csak kis hányadát érintették. Bulgária számára is veszteséget jelentett Dobruzsza Romániához csatolása, ám ez csak egészen kis százaléka volt az ország területének, és a békeszerződés Törökor-

szág kárára hozott döntései sem nyúltak az anatóliai ősi török területekhez.

Az ezeréves Magyarországtól színmagyar területeket vettek el, ami nem megcsonkítás volt, hanem feldarabolás, mégpedig olyan arányban, hogy kisebb terület maradt magyar kézen, mint amennyit az utódállamoknak juttattak, illetve szétosztottak közöttük. Hogy a számok nyelvében beszéljünk, az országnak majdnem pontosan kétharmadát ragadta el tőlünk az a három szomszédos állam, amelynek politikusi már jóval az I. VH kitörése előtt az Osztrák-Magyar Monarchia s azon belül elsősorban Magyarország felosztását készítették elő. Aztán az 1914-ben kitört háború alkalmat adott számukra terveik megvalósítására. A fegyveres konfliktusra fel nem készült magyar kormány csak vonakodva egyezett bele a hadüzenetbe (a Monarchia vezetői közül egyedül gr. Tisza István magyar miniszterelnök ellenezte a háborút, és amíg csak lehetett, halogatta a döntést), s amikor a hadi helyzet szerencsétlen alakulása folytán közelgett az összeomlás, a Szent István koronáját viselő IV. Károly király volt az első, aki véget akart vetni a vérontásnak és kereste a béke lehetőségét.

De az események akkorra már túlszaladtak azon a ponton, amikor megegyezéses békére remény lehetett volna: először Olaszország, majd Románia fordult szembe a Központi Hatalmakkal és tették teljessé azok bekerítését, ami előrevetette a bukás árnyékát. A hátszág gazdaságilag és morálisan is mélypontra került, amihez nem kis részben hozzájárult a nemzetiségek lázongása. Az ellentéteket azok szították, akik a történelmi Magyarország szétdarabolásán fáradoztak, és kezükre játszott az oroszországi bolsevik forradalom is, mert a vörös propaganda siettetett a vég bekövetkezését.

Északon Masaryk és Benes készítettek elő a Felvidék elorzását és egy északi szláv államszövetség létrehozását, tehát az ő érdekük az volt, hogy a háborúnak addig ne legyen vége, amíg Magyarország teljesen le nem gyengül. Ők sajnos kapcsolataik révén meg tudtak akadályozni minden békekísérletet. Ugyanígy nem állt érdekében az öldöklés befejezése annak a Romániának sem, amelyik hátbatámadta Magyarországot, mert az árulásával minél több érdemet akart szerezni a nyugati hatalmak előtt, hogy egy majdani béketárgyaláson az annyira áhított Erdélyt kérhesse jutalmul és megvalósíthassa Nagy-Romániát. Végül a nagy délszláv birodalom álmát dédelgető szerb politikusoknak sem fűződött érdeke a fegyverek elhallgatásához, mert ők tartották magukat a háború első áldozatainak, s ezért úgy akarták benyújtani a számlát, hogy egy minél jobban kivézt Magyarországgal álljanak szemben az elhúzódozó háború után.

A háború egyedül a katonailag felkészületlen Magyarországnak nem állt érdekében, hiszen egyik szomszédjával sem volt konfliktusa és nem követelt tőlük semmit sem. Tisza István jól tudta, miért nem állt rá könnyen, hogy az osztrák uralkodóház tekintélyen esett sérelem megtorlása végett - Ferenc Ferdinánd

Folyt. a 2. oldalon

Barkuti Jenő:

Mit üzen a Katyn-i erdő?

Lengyel tisztok tragédiája közel 70 év távlatából
- avagy: *lassan jár az igazság szekere* -

Hosszú évtizedeket kellett kivárni, hogy megtudja a világ az igazságot. Azt, hogy mi is történt a Szmolenszk közeli Katyn-i erdőben, 1940-ben!

Mint az közismert: a lengyelek tragédiája 1939-ben kezdődött, amikor a német és a szovjet csapatok megtámadták Lengyelországot, és két tűz közé szorítva, alig háromheti küzdelem után megadásra kényszerítették a lengyel hadsereget.

A mintegy 250 ezer fős szovjet fogságba esett lengyel katonát gondosan szétválogatták tisztjeiktől, és különböző táborokban helyezték el. Majd a tizennyolc ezer főnyi lengyel tisztet hátrakötött kézzel a Szmolenszk melletti Katynban lévő kiterjedt erdőbe szállították és a dózerekkel előre megásott tömegsírokba lökték.

A tarkó-lövésessel végrehajtott kivégzések hetekig tartottak. A gyalázatos mézszárlás, amiben több százan vettek részt, természetesen nem maradhatott titokban. Információk léteznek arról, hogy a brit titkosszolgálat már a kivégzések alatt jelentette az eseményt. S így Churchillnek tudni kellett az iszonyú tettről. Mégsem történt semmi a lengyel tisztok megmentésére...

A lesújtó tragédiára 1943-ben derült fény, amikor a német haderő elfoglalta Szmolenszk térségét és a Katyn-i erdőben vadászó német katonák különös halmokra, farkasok által „megdézsmált” sírokra bukkantak... A hírek nyomán csakhamar kiderült, hogy a Londonban székelő lengyel exil-kormány által többször keresett lengyel tisztok maradványait rejtik a tömegsírok. A német kormány a tények tisztázására a nemzetközi Vöröskereszt segítségét kérte. Ámde ezt a szorongatott helyzetbe került szövetséges - Sztálin marsall közbenjárására - a szövetségesek megtagadták. Ezért a német hadvezetés a legismertebb orvos szakértőket kérte fel a vizsgálat lefolytatására.

A Leonardo Conti által vezetett orvosi Jogi Bizottságban Orsós Ferenc professzor, a Magyar Tudományos Akadémia tagja is részt vett, és több tömegsír feltárásában, holttest vizsgálatában működött közre. A ruhákból előkerült igazolványok, feljegyzések, katonakönyvek alapján több tábornokot és civilszemélyt is azonosítottak.

Megállapították, hogy a szerencsétlenül járt foglyok halálát 7,65 és 6,35-ös fegyverekből kilőtt golyók okozták. A kivégzéseket olyan német löszerekkel hajtották végre, amit a háború kitörése előtt Németországból importáltak...

Az orvosi jogi bizottság minden kétséget kizáróan megállapította azt, hogy

a holttestek eltemetésére 1940-ben kerülhetett sor. Az áldozatokat szinte kivétel nélkül tárnakön lőtték (a tarkó-lövés volt a megszokott szovjet kivégzési mód. Szerk.). Némely holttesten fojtó kötéseket találtak. Vélhetően, ezek a foglyok, felismerve a rájuk váró pusztulást, megpróbálták ellenállni, kiáltoztak, s ez megzavarhatta a kivégzés menetét...

A háború fordultával Sztálin elérkezettnek látta az időt arra, hogy bebizonyítsa: *a szörnyű tettet nem ők hajtották végre.* Ezután orosz „szakértők” jöttek s megbontották a sírokat, majd megállapították azt, amit feladatuk kaptak: „*a vérengzést a német hadsereg követte el*”. S a szövetségesek megnyugodtak...

A Katyn-i tragédia azonban még egyszer napirendre került: Nürnbergben. A tárgyalásra a Budapestről 1944-ben emigrált Orsós professzort is beidéztek, aki kitarított a korábbi megállapítása mellett! Ami azt eredményezte, hogy a Katyn-i mézszárlást levették a napirendről. Orsós Ferencet pedig a magyar hatóságok háborús bűnösnek minősítették. Ebben a „megtiszteltetésben” élte le életét 1962-ben bekövetkezett haláláig. A „rendszer váltás” időszakában, amikor eljött a múlttal való szembenézés ideje, a Kosáry Domokos által lefolytatott rehabilitációs bizottság Orsós Ferencet nem találta alkalmasnak a felmentésre, noha Orsós Ferenc semmiféle háborús cselekedetben, politikai állásfoglalásban soha nem vett részt!

Most, 68 év után a 82 éves Andrej Wajda elismert filmszakember, aki 13 éves volt, amikor kitört a háború, a *Katyn* c. filmjében tesz személyes tanúbizonyságot a Katyn-i tragédia mellett, hiszen saját, katonatiszt édesapja is ott esett áldozatul. A filmet a Duna tv is műsorára tűzte s bemutatta. Fontos megjegyezni, hogy a Katyn-i tragédia sem Lengyelországban, sem a tájékozott emberek világában nem volt titok. Mégis úgy kezelték, s a nagyközönség, a „választópolgárság” előtt úgy mutatták be, mint a németek által elkövetett háborús bűncselekményt!

Az igazság útja, mint azt a példa is mutatja, hosszú és keserves. Vajon hány évnek kell még eltelnie ahhoz, hogy eljussunk az ok-okozati összefüggések teljes tisztázásához?

Michelangelo Pietà (1499) - részlet Fotó Robert Hupka

A német hadsereg által földrerített egyik tömegsír (1943). Más sírokban találtak több rétegben elhantolt tetemeiket

A temető főbejárata

A TARTALOMBÓL:

Olvasólevelek	2.o.
A bolíviai csoda	3.o.
Zürichi benyomások	3.o.
Dr. Tankáké Brazíliában	4.o.
MAGYARORSZÁGI helyzet	5.o.
A KOLÓNIA HÍREI	4., 6.-7.o.
Támogatóinknak KÖSZÖNET! ...	8.o.
Mulatságos nyelvlecke	HUFI I.
A Jászsági táncosok	HUFI II.
Újraélesztés - hogyan?	HUFI III.
A VEKI Navarrón	HUFI III.
Szemelvények a HKK-ból ...	HUFI IV.
La sociedad húngara hoy	SP I
Dra. Dora Faix sobre Márai	SP II
CUMPLEAÑOS junio-julio	SP II
Húngaros en Mar del Plata	SP III
Semana Cultural Húngara	SP III

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Kedves Zsuzsó, Tisztelettel!
Ezzel a ma már alig használt szép férfiköszöntéssel méltányolom a munkádat és segítőtársaidét, mert valóban tiszteletreméltó, amit végeztek. Mivel olvasóitok számtalan más értékelő jelzőt leírtak már fontos munkátokról, nem akarom ismételnit, csak azt fűzöm hozzá, hogy köszönet érte. Egyúttal köszönöm a decemberi számban küldött ünnepre hangoló, művészi karácsonyi lapot. Mivel régi szép szokásainkból már ez is ritkuló jelenség - kiszorítja az elektronikus üzenetváltás - ezért dupla örömet szereztek vele.

Erőt és kitartást kívánok az óriási feladathoz, amit végeztek, és hozzá együtt érző, növekedő olvasótáborát is.

Szeretettel,

Mészáros Lászlóné, Angéla

Kedves Zsuzsó!

Csak ma kaptam meg az új újságot. Elgondolkodtam azon a cikken, amit a március 15-i ünnepélyről írtál, és egy kicsit elszomorított, hogy a sok munkámból, amit jelentett összeírni mindazt, amit mondtam, csak az volt a fontos, hogy milyen nehéz volt nekem megírni, és nem az, amit kértem az AMISZ nevében: hogy tartsunk össze. Azt gondoltam, hogy ez volt a fontos üzenet, amit át akartam adni, és amit érdemes lett volna beírni. Ez volt az üzenet lényege: „Itt vagyunk mi, a harcosok utódai, százhatvan évvel később, sok-sok kilométerre az anyaföldtől, más országban, más emberekkel körülvéve, beilleszkedve egy idegen, új országba, ahol családostól alapítottunk, megalapoztuk munkánkat és életünket, és felmerül bennem a kérdés: mit is jelent nekünk a szabadság. Én úgy értelmezem, hogy a mi szabadságunk alapja itt Argentínában onnan ered, hogy megmaradtunk magyaroknak. Több mint 50 év telt el, mióta idekerültünk. E fél évszázad alatt sokszor összefogva, többször egymagunkban tartottuk és tápláltuk gyökereinket, ápoltuk,

növesztettük, és győzelemmel kiálthatjuk, hogy még mindig vagyunk. Fogjunk össze továbbra is. Ezt kérem az AMISZ magyar intézmények szövetségének nevében.”

Puricelliné Dobosi Szabó Éva, AMISZ elnök

Kedves Zsuzsó!

Továbbra is élvezettel olvasom az újság minden oldalát. Hadd gratuláljak külön a Maga figyelmes szerkesztői munkájához, aminek egyik példája az volt, amikor az ausztráliai cserkészletről szóló cikkben zárójelben betűzte azt, hogy a két éves munkaszerződés kötelező volt. A jó szerkesztő ezt egyrészt elvégzi, másrészt fontos a kevésbé tájékozott olvasóknak tudnia, hogy a két éves szerződés nem csak úgy rögtön az emigránsok ölébe hullt, és milyen könnyű volt új életet kezdeniük ilyen módon, hanem az igenis egy keményen ellenőrzött feltétel volt annak idején.

Kézcsókkal,

Tóth Gergely, Kalifornia

Kedves Zsuzsó!

Sokat gondolok rátok, és úgy örülök, mikor megkapom az Argentínai Magyar Hírlapot. Éppen most olvastam a Cserkészstáborról, és visszajönnek a régi jó emlékek, mikor még mi is lázasan készültünk a táborba. De könnyes szemmel olvastam Benedek Zsuzsi nagyon megható visszaemlékező idézeteit az édesapjáról. Hiszen én Calát még az ötvenes években ismertem, és bennem is megmaradt a jó példája, amit másoknak átadott. A Cserkészben mindig példa marad mindenkinek, aki őt ismerte. Hihetetlen, hogy már 10 éve eltávozott. Viszont a Jó Isten nagy ajándékot adott nektek, hogy Zsuzsi lánya olyan szépen, tiszta szívből és önzetlenül folytatja és viszi tovább az ő munkáját. Gratulálunk, Zsuzsi, és vidd tovább a Magyarorságot édesapád nevében! Mint ahogy ti is, Zsuzsó, Trixi, meg az összes önzetlen munkatársaid, fáradhatatlan munkátokat

és időtöket bele tettétek az elmúlt 3 éven át az AMH-ba. Meg is van az eredménye, mindenki alig várja, hogy a következő szám megérkezzen!

Sok egészséget és erőt kívánok nektek a negyedik évben, sok szeretettel,
(Sátorhelyi) Tanyi Ildikó, Calgary

Zsuzsókám!

Bankátutalással beküldtem előfizetésem megújítását és egy kis ráadást. Gratulálok a márciusi számhoz, ismét remek, fordulatos, érdekes, öröm olvasni, amint megkapom, félreteszek mindent és nekiállok átlapozni; aztán, amikor időm van, szépen alaposan végigolvasom. A jó Isten adjon sok erőt az idei évhez is, hogy sok szép számmal örvendeztes meg minket. Sok szeretettel csókollak

Rábai Kati

Kedves Zsuzsó!

Most kaptam meg a Hírlapot és döbbenem rá a háromszendős jubileumra. Szívből gratulálok ehhez a nehéz, küzdelmes, gyönyörű és hasznos munkához! Remélem, a folytatás is biztosítva lesz - energiában és anyagiakban egyaránt! Amit Te csinálsz, az a végvári vitézek hősiességének felel meg. Magyarországon tapasztaltam, hogy több helyen is ismerik a lapotokat.

Szeretettel ölellek

Saáry Éva, Lugano

(Az író, lapunk munkatársa, festő- és fotóművésznek május 23-tól június 15-ig Százhalombattán volt kiállítása a Barátság Művelődési Központ Art Galériájában. A kiállítást Dr. Sümei György művészettörténész nyitotta meg. Bevezetőt mondott Tóth János, a Magyar Olajipari Múzeum igazgatója. Gratulálunk! Szerk.)

Kedves Zsuzsó!

Tegnap kettős öröm ért. Az első, hogy megtudtam: újra birtokba vehetem „a rég elfeledett” könyveket, köztük a HKK által

a Szegedi Egyetemnek ajánlékozottakat. (A HKK nevében köszönjük Dr. Bács Zoltánnak a konténerébe bevett küldeményünk továbbítását! Szerk.)

A másik örömöm a Hírlap kézhezvétele volt. A posta tegnap hozta és estére már Léna ki is olvasta. Én csak röviden, Léna vállá felett tudtam beletekinteni, de jön a részletes elolvasás.

Benedek Lászlóról: ahogy Marikának és Zsuzsinak is írtuk, rettenetesen megrázott a hír. Temetésén - szándékaink ellenére - csak Léna tudott részt venni. Csak néhányszor találkoztunk, de mindig tudtunk miről beszélni, mindig éreztem, a szívemben hordja az argentinai és a latin-amerikai magyar közösség ügyét. Örökre megmarad bennem, ahogy 2007 augusztusában a Királyhágó téren több órán át beszélgettünk és terveztük, hogyan lehetne a közösség fiataljainak oktatását a hazai normákhoz kapcsolni az integrált, itthoni képzésben és továbbképzésben való részvétel érdekében. A feladat változatlanul időszerű, de a kis étterem asztalánál már nem találkozunk. Quo vadis, László?

Tisztelettel, barátsággal és köszönettel

Bács Zoltán, Budapest

Kedves Zsuzsó!

Gondolom a legjobb alkalmat választom, hogy gratuláljak Neked és munkatársaidnak az itteni, valamint külföldi magyar közösség érdekében kifejtett munkátokért. Az itt nemrég lezajlott nagy Könyvvásárra érkezett Tom Wolfe észak-amerikai író, újságíró szavait idézem: „A jövő a zsurnalisztikáé. Az újságírás sohasem hal meg, nem gyilkolhatják meg.”

Ezzel a mondattal emelem kalapomat előttetek és üzenem: csak így tovább! Én magam is hajdan része voltam - Fercsey Jánossal és Vajay Szabolccsal együtt - a régi Magyar Hírlapnak, és ezért jól ismerem a számtalan leküzdendő nehézséget!

Szívelyes üdvözléssel

vitéz Tasnády-Szűts András

STIRLING GYÖRGY: VAN-E REMÉNY...

... folyt. az 1. oldalról

meggyilkolása volt a kiváltó ok - egy kétes kimenetelű háborús kalandba vigye bele hazáját. A 1867-es kiegyezés óta példátlan módon virágzott és gazdagodott az ország, és Tisza sejtette, hogy egy háború véget vethet ennek a fejlődésnek. És azt is érezte, hogy az egymással leszámolásra készülő nagyhatalmak küzdelméből Magyarország csak vesztesként kerülhet ki. A háborús feszültség akkor már évek óta tartott, és mindenki látta, hogy a nagy riválisok - a tengerek és a gyarmatok uralmáért versengő Anglia és Németország - között előbb-utóbb végső erőpróba kerül sor. Oroszország pedig csak arra várt, hogy legyen ürügye megindulni európai befolyása kiterjesztése céljából. **Csupán idő kérdése volt**, mikor pattan ki az a szikra, ami lángba borítja a világot. Az Osztrák-Magyar Monarchia meggyöngyülésére spekuláló cseh, román és szerb politikusok csak erre vártak, s amikor Gavriilo Princip pisztolya eldőrdült Sarajevóban, tudták: eljött az ő órájuk. A háború előbb-utóbb ugyan enélkül is kitört volna, de ha ki tudtunk volna maradni a nagyhatalmak küzdelméből (amibe beavatkozni nem volt érdekünk), talán számunkra kedvezőbben is alakulhattak volna az események...

De „mi lett volna, ha?...” kérdéseket nem ismer a história, csak tényeket. S a tények akkor is tények maradnak, ha csalárd módon, hamisítások révén valósultak meg. A győztes nagyhatalmak (az Egyesült Államok kivételével) aláírták és törvénybe iktatták a trianoni békeszerződést, és kényszer hatására aláírta azt a magyar békedelegáció is. S ez megismétlődött 27 évvel később a II. VH-t lezáró párizsi béke esetében: a nagyhatalmak - noha a két világháború között többször is felmerült annak igénye, hogy a trianoni béke kiigazításra szorul - még annyira

fáradtságot sem vettek maguknak, hogy megvizsgálják: milyen hibák történtek 1920-ban? Hanem 1947-ben, **Párizsban szó szerint megismételték** a Trianonban elkövetett igazságtalanságokat.

A történelmi hűség kedvéért meg kell említeni, hogy az Egyesült Államok és Nagy-Britannia delegátusai hajlamosak voltak némi korrekcióra (elsősorban a magyar-szlovák, illetve a magyar-román határvidéken), de minden kísérletük, hogy azokat napirendre tűzzék, meghiúsult a szovjet küldöttség tiltakozásán. Molotovék büntetni akarták Magyarországot, „Hitler utolsó csatlósát”, amelynek viselnie kellett a kollektív háborús bűnösség bélyegét. A szláv testvériség szellemében nem engedtek hozzányúltni a magyar-csehszlovák határhoz (illetve igen, de úgy, hogy Pozsonynál további három magyar falu elcsatolását vitték keresztül). Erdély kérdése azért nem jöhetett szóba, mert a románok (szokásukhoz híven) időben kiugrottak és a szovjetek oldalán harcoltak, Tito Jugoszláviája pedig a győztesek közé tartozott - jutalmazása nem is maradt el.

Azóta azonban nagy változások történtek a világban: megbukott a kommunizmus, részeire esett a Szovjetunió és a szovjet blokkba terelt vazallus országok visszanyerték szabadságukat. Ezzel párhuzamosan számos ország területe megváltozott, új független államok keletkeztek és nyilvánvalóvá vált, hogy nincsenek örökérvényű határok. A nagy mozgás egyik termékeként a Balkánon is sok változás történt: a hajdani délszláv államszövetség szétbomlott, s ennek során több népcsoport valósította meg régi álmát, az önállóságot. Legutoljára a koszovói albánok alapították meg független országukat, amelyet az egész világ elismert.

Az önálló Koszovó megteremtése és elismerése nemzetközi bonyodalmakhoz vezetett ugyan (és a szerbek a mai napig sem nyugodtak bele déli tartományuk elvesztésébe), de a vihar, ami Pandora szelencéjének kinyitásakor elszabadult, már csillapodóban van. A világ tudomásul vette a történeteket, és a szerbeknek sem lesz más választásuk.

Azonban érdemes elgondolkoznunk azon, ami történt: egy kisebbségi népcsoport kivívta a függetlenségét, és ez tisztelet érdemel. Éveken át állhatatosan hangoztatták jogait s addig nem adták fel a harcot, amíg követeléseik nemzetközi fórumokon meghallgatásra nem találtak. **Vajon nem tanulhatnánk-e tőlük?** Nem követhetnénk-e a példájukat, hiszen a mi jogaink az ősi magyar területekhez, a Felvidék és Erdély egy részéhez legalább olyan megalapozottak, mint amilyenek az albánoké volt a koszovói tartományhoz. Miért kellene ezt szégyellnünk? Hiszen ez nem irredentizmus, csak **a jogtalanul és csalárdul elvett tulajdon visszakövetelése**. Koszovó példája precedens lehet, amit ki lehetne használni.

A napokban a kezembe került egy irat, ami felvillantotta a reménysugarat. Olvasom benne, hogy II. János Pál pápa 1984-ben megalapította az **Institutum Pro Hominis Juribus** nevű intézetet, azzal a céllal, hogy segítse azokat a személyeket, népeket és népcsoportokat, akiknek emberi jogait sérelem érte, és nemzetközi fórumokon képviselje a sértettek érdekeit, illetve gondoskodik arról, hogy a sérelmek orvoslást nyerjenek. Ennek az intézetnek a főtárgya, Prof. Ludwig v. Lang petíciót készített, amelyben kéri az ENSZ-től a Trianoni és az azt kiegészítő Párizsi Békeszerződés felülvizsgálatát. A petíció hangsúlyozza, hogy Magyarországot Trianonban az I.,

míg Párizsban a II. Világháborúban való részvétele miatt marasztalták el, s ezért mindkét szerződés a magyar nép kollektív megbüntetéséről rendelkezett, ami a nemzetközi jog alapján elfogadhatatlan. A petíció megállapítja, hogy a békeszerződés aláírása kényszerítő körülmények hatása alatt történt, ami jogilag érvénytelen.

A petíció leszögezi, hogy az I. VH kitöréséről a Magyar Királyságot felelősség nem terhelte; ennek ellenére ezért büntették azzal, hogy addigi 325.411 km²-nyi területéből 232.548 km²-t elvettek (maradt: 92.863 km²), ami 20.886.000 főnyi lakosságát 7.615.000 főre csökkentette (a Romániának ítélt országrész egymaga nagyobb - 103.093 km² -, mint a magyar fennhatóság alatt maradt Csonka-Magyarország.)

Végül a petíció emlékeztet arra, hogy a két békeszerződés aláírása óta az aláíró államok közül több ország helyzetében változás történt - egységes államként megszűntek létezni a Szovjetunió, Jugoszlávia és Csehszlovákia -, ami önmagában is indokoltá teszi a szerződések felülvizsgálását. **A magyar népet jogorvoslat illeti meg** - szögezi le a petíció - s ezért nemzetközi vizsgálóbizottság felállítására van szükség. A bizottság feladata lenne a hibák megállapítása és jóvátetele.

Sajnos, kevésbé bizhatunk e nemes kezdeményezés sikerében, mert nemzetközi támogatottságra aligha számíthat, hiszen **a nagyhatalmak (és a politikusok) nem szokták beismerni a tévedéseiket**. De maga az a tény, hogy vannak, akiket foglalkoztatnak a Magyarországgal történt igazságtalanságok, némi erkölcsi elégtételt jelent számunkra a mai rideg és önző világban azon a napon, amelyen 88 év távolából tekintünk vissza a Trianoni békediktátum aláírására.

Zürich fényei tükröződnek a Limmat folyóban

Többször jártam már Zürichben, de mindig csak pár órára, átutazóban. Ez alkalommal svájci barátunk jóvoltából több napig bámulhattam a természet szépségeit, a rendet és gazdagságuknak szinte hivalkodó megnyilvánulásait.

Zürich városa, 1800 körül (makett)

Az utcán rengeteg a színes ember, de alig látni léhűtő csavargókat, a folyóba se dobálnak üres konzervdobozokat. Persze ott is járnak villamosok, de sínjeik soha egy centit sem emelkednek a kövezet fölé. Minden szinte elképzelhetlenül drága az „Usländernek” (külföldi), de a jól kereső svájciakat ez nem túlságosan érdekli. Egy útkeresztezédsnél kb. 10-12 kocsit várakozott a zöld lámpára, természetesen a legnagyobb rendben-csendben! 5 drága svéd autó, 5 Mercit, 2-3 Audi, vagy BMW és 1-2 Alfa Romeo. Úgynevezett „polgári” - olcsóbb - Opel vagy VW talán kettő, amerikai egy sem.

Noha hétköznap volt, elhajózáztunk a zürichi „városligetbe”, a gondozott vá-

A zürichi park

Kurucz László:

A pénz hatalma: Zürich

Zürich

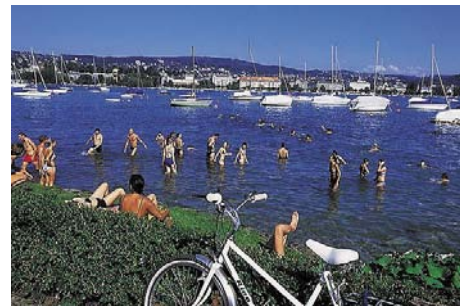

A vízben úszó csodagömb

Fotó Kcz

rosi parkba. Szinte bántó rend és tisztaság, *comme il faut* viselkedő gyerekek. Ott látható egy érdekes technikai vívmány: hatalmas gránitömbbe faragott félgömbös mélyedés, amelyben egytonnás súlyú tökéletes gömb úszik, alig 2 liter vízben. A 10 mázsa súlyú gömb minden irányban elmozdítható akár két ujjal is az állandóan folyó vízben. A part közepén egy óriási mozgó fémszerkezet, ami semmire sem használható, de mozog. A Le Corbusier által épített ház ma múzeum, de senki sem látogatja.

A svájciak kényesen vigyáznak a lég- és vízszennyeződésre. A zürichi tóban

A tó még nem szennyeződött el...

még lehet fürödni... A tó másik oldalán hegyi vasút visz fel egy kilátóhelyre, ahonnan valóban csodálatos panoráma tárul szemünk elé: Zürich városa, a nagy tó és a háttérben a hóval borított havasok (a Föhn - az Észak-Afrikából érkező, si-

rokkó jellegű, kedélybontó szél esetében láthatók! Szerk.), amik elfeledtetik a pénzgögyét, az élet hajszáját és a mindennapi élet problémáit. **Ezért a látványért** viszont érdemes még a drága hegyi villamost is megfizetni.

A híres *Hauptbahnhof* mellett egy hatalmas, meghatározhatatlan stílusú várkastély, amely teljesen érintetlen pompájában díszleg - a Történelmi Múzeum. Mivel Svájcban szinte nincs is történelme (?- 1291-től kezdve van. Szerk.), talán ezt a tényt próbálja ellensúlyozni a hatalmas és nagyszerűen berendezett várkastély. Diszkrétan megkérdeztem egy „palotaört”, mikor és ki ellen építették a hatalmas várkastélyt? A válasz meglepő volt: ezt a várat **már eleve** múzeumnak építették. Érdeklődöm Tell Vilmos szobra iránt. Ilyen nincs is a városban, de az előbbieket ismeretében ezen már nem is csodálkozom. Különben egy komoly

A Történelmi Múzeum

Fotó Kcz

A ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR
IGAZGATÓT
KERES
JELENTKEZÉS:
ZAHA SÁNDORNÁL
emese_zik@arnet.com.ar
4794-4986

Kerestetés:

Kinek van **Szeleczy Alfréd hadmérnök** főhadnagyról fényképe? Szeretnék másolatot készíteni. Szeleczy A. katonaköpenye és zubbonya már Múzeumban van, mellé kellene a volt tulajdonosa fényképe.

Ezen kívül keresem **Péter Géza**, az „Acero Sima” volt érdemes tisztviselője rokonát, vagy jó ismerősét, aki nekem Péter Gézáról személyi adatokat tudna adni a Magyarországon kiadásra váró verseihez, rövid ismertetésként.

Minden segítséget előre is hálásan köszönök.

vitéz Ladányi Domonkos

Rubén Dario 2813, (1636) Olivos
(54-11) 4797-7152 ladanyid@hotmail.com

A belváros egyes hangulatos utcáinak visszavezetnek a múltba... A faházakat belülről teljesen modernizálták, ellenben külsejük védve van

svájci (!) történész szerint a makk-felső Vili bácsija soha nem is létezett, csak a legenda szülte.

Berlin felé utazom. A már frankfurti méretekkel büszkélkedő Klotenen, a zürichi repülőtér az útlevélkezelésnél két sor van: egy az USA polgárai számára, egy másik a többi *Untermenschnek* - beleértve a svájciakat is... Az USA polgárai 40%-ban néger, ők a kivételezettek ebben a fehér (?) Európában. Egyébként magyar útlevélben csak azt nézték, hogy érvényes-e. Tíz másodperc alatt bestemplizték és visszaadták.

Most nem a bolíviai testvéremnek szólni, hiszen a nap mint nap változó híreket a napilapok sokkal részletesebben hozzák. Arra sem térek most ki, hogy micsoda rejtett kincseket fedeztünk föl húgom Judittal a rövid, de igen sűrített ötnapos út alatt a jezsuita rezervátumok meglátogatásakor - erről a témáról még szándékomban van egy későbbi időpontban referálni.

Rózsa Szilvia, a kedves, bájos kolléga

Másfajta *csodát* érint ez a rövid írás. Az AMH-ra kb. egy éve kaptunk egy előfizetési jelentkezést Santa Cruz de la Sierrából, és így levelező kapcsolatba kerültem egy igen lelkes, bájos fiatal újságíróval, Rózsa Szilviával. Az újság előfizetési díját többen adták össze. Ez a csoport fogadott minket Santa Cruzba való megérkezésünkkor, és tüstént nagy Istenhoztában volt részünk, pompás paprikácsos és székelykáposztás vacsora keretében az egyik szervezőtagnak otthonában. Ott találkoztunk először személyesen a *bolíviai magyarokkal*.

Magyar csoport Santa Cruzban? Igen is, nem is. Mert Szilvián kívül, aki félmagyar, a többi - egy kivétellel - mind szintiszta bolíviai. Elnökük Oscar Martínez. Olyanokból tevődik össze ez a baráti közösség, akik fiatal éveikben ösztöndíjasok voltak Magyarországon, és 5-6 egyetemi évet töltöttek ott. Ez akkor volt,

Haynalné Kesserű Zsuzsánna:

A bolíviai csoda

amikor Moszkvából centralizálva ment ki az ukáz, hogy a „fejlődésben lévő” országokban toborozzanak jól végzett egyetemistákat, és a legjobbaknak közülük ajánljanak föl egy többéves ösztöndíjat a különböző szaktellátásokban. Így adódott, hogy tíz év lepergése alatt egy csoport kiváló fiatal bolíviai Magyarországra került. Egy év intenzív nyelvoktatást kaptak, és ezek után „bedobták” őket a Műszaki Egyetem szakkurzusaira, amit szép eredménnyel el is végeztek, tökéletesítve a már otthonról magukkal hozott szakmájukat.

Mi volt mindennek a következménye? Egyikükből sem lett kommunista ügynök. A központi terv ebből a szempontból tehát csődnél bizonyult. Ezzel szemben volt egy mellékhatása a képzésnek: mind „belebolondult” Magyarországra, egyszer s mindenkorra szívükbe zárták, barátokat szereztek, egyikük menyecskét is hozott magával haza Bolíviába. Nem utolsó sorban pedig életre szóló baráti kör lett a hajdani ösztöndíjasokból. Összeköti őket a sok közös emlék, azok az élmények, amelyeket más kontinensen, idegen országban tapasztalhattak. Mire emlékeznek vissza? Valami furcsa „honvágyra”? Vagy csak fiatal éveik varázsát idézik föl újból és újból?

Kezdődik a nótázás! Hameleth Quiroga és Rimsy Durán

Egy szó, mint száz: mély meghatottsággal vettünk részt havi gyűlésükön. Mert, igen, havonta összejönnek, hozzák magukkal házastársaikat, és gitárt rántva éneklnek: „Csak egy kislány...”, meg „Az a szép, akinek a szeme kék...” No meg könnyes szemmel zendítenek rá fülbemászó műdalokra is, mint „Akácos út, ha végigmegyek rajtad én...” Egymást követik a strófák: az egyik

asszony, Suely di Pietro, aki még Magyarországon mint braziliai ösztöndíjas szintén belekeveredett a bolíviai diákkörbe és már ott egyiknek felesége lett - most ő a sűgő - veszi elő a kis papírt, és kitűnő kiejtéssel „bemondja”

A tűzrólpattant szövegsűgő, a főgitaros felesége

A vidámság csak nem akar elapadni! Két résztvevő még föl is vette a külön csináltatott **Magyarország** pólót, a csoport „uniformisát”... Jobbra elől Roberto Sandoval, a vendégszerető háziúr

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Magyarországi látogató

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Az idei São Paulo-i magyarság Március 15-i ünnepélyén **Dr. Tanka László Budapestről** volt az ünnepi szónok. - Sajnos nem tudtam idejében beküldeni ezt a beszámolót, hogy a májusi számban megjelenhessen. Azonban ami késik, nem múlik: minden fontos eseményt jelentek. Dr. Tanka László és felesége, Iréne látogatása Brazíliában nemcsak fontos, de **nagyon fontos eseményünk volt.**

A São Paulo-i repülőtéren: a Buenos Airesből érkező Tanka házaspárt fogadja a szerző

Nagyon fontos, mert Dr. Tanka valami olyasmit hozott magával, amit - talán Borbándi Gyulán kívül - senki más, mégpedig ezt: „Halló, brazíliai magyarok, kíváncsi vagyok rátok, érdekel, hogy s mint éltek, mit adtatok Brazíliának és mit kaptatok tőle, hogy éltek meg külföldön magyarságotokat...”.

Tanka László magyarázza munkáját Dr. Misi Gyula magyar konzulnak

Így felsorakoztatott bennünket is a fontos külföldi magyar gócpontok mellé. Mi, akik már egy elfelejtett holtágnak képzeljük magunkat, megjelentünk egy világszerte olvasott színes képeslapban...

Ebéd egy tipikus brazil étteremben

És Dr. Tankának ez a dél-amerikai felfedező körútja nem egy hirtelen fellobbanó kíváncsiság eredménye, hanem tudatos programjának része, misszió, amit valaha feladott magának: **felmérni a világon szétszórta magyarság eredményeit, befolyását a befogadó országra**, mert véleménye szerint minden, amit a magyarok külföldön teremtettek, az összmagyarság kincse, öröksége.

Ezzel a lelkiülettel nézte végig a Tanka házaspár a São Paulóban található „magyar lányomokat”: az anasztási Szent István Király katolikus és a lapai fator-

Egy lelkiismeretes riporter

nyos erdélyi református templomot; egy egész hegyoldalt elfoglaló magyar bencés atyák Szent Imre kollégiumát és Szent Gellért kolostorát; a Magyar Nép terén az Árpád szobrot. És vehette tudomásul, hogy október 23-a a város székházában hivatalosan ünnepelt „Magyarok Napja”!

Tanka László és Iréne a Praça do Povo Húgaron - az Árpád szobor előtt

Ez a hozzáállás a szétszéledt magyarság felkutatásához és kiértékeléséhez nem máról-holnapra született. Dr. Tanka már 1999-ben megalapítja az *American Hungarian Panorama*, első és egyetlen magazint, amely, saját szavai szerint „**a nyugati magyarság gazdasági, kulturális életét, munkáját, magyarországi kötődéseit, kapcsolatait mutatja be**”.

Interjúkészítés közben

Nemsokára már köteteket ír a közlő megismert amerikai, ausztráliai, új-zélandi emigránsokról, meneküléseikről,

kalandozó szövegeikről. De nemcsak papíron dolgozik összeszedésünkön, hanem például egy részt egy ötletes Világklub megalapításával, ami a hazalátogató magyarok találkozóhelye a Budai Várban, másrészt további rendezvények szervezésével is: Világból, nemzetközi üzleti konferenciák, világiállítások, Hungaricum Fesztivál.

És most itt van a kezemből az AMH májusi száma: leírással és fényképekkel igyekszik Benedek László temetését közvetíteni az egész világon László mélyszomorúsággal gyászoló rokonainak és barátainak. Dr. Tanka is hozzájárult ehhez a híradáshoz. Írásán átsüt őszinte velünk érzése, és ez olyan valami, amit nemigen kapunk rokonainkon kívül más otthoni honfitársunktól. De kaptuk attól, aki felénk fordult, és valódi barátunk lett.

Mai írásom szűk keret arra, hogy ecseteljem Dr. Tanka László minden eddigi munkáját. Azonban kiemelem, hogy nem itt ér véget elképzelt és felvállalt missziója. Még sok terve van. Harmonikus családi háttere, őt mindenben támogató felesége biztosíték arra, hogy rendre mindent valóra is tudjon váltani - tulajdonképpen a külföldön élő magyarság szerencséjére...

Bücsüvendéglátás: b.-j.: Dr. Tanka László, Saurer Ingrid háziasszony, Tankáné Iréne, a szerző (ülve)

Mindszenty megemlékezés a Mindszentyumban

Ünnepélyes mise keretében emlékezett meg május 4-én García Mata SJ Mindszenty József bíboros és P. Domonkos Lászlóról. A cserkészek díszőrséget álltak, és jelen voltak a magyar kolónia egyes egyesületeinek vezetői. Az olvasmányok és az énekek magyarul hangzottak el. Köszönet Miskolczy Dóra orgonakíséretéért.

Az ünnepi ebédén jelen voltak a magyar Református és az Evangélikus egyház vezetői és az AMISZ elnöke. Utána következett a Közgyűlés. Fóthy István elnök beszédében részletesen elemezte a Mindszentyum jelenét és jövőjét: „*Ha nem teszünk most valamit, tíz év múlva nem létezik ez az Intézmény. Nincs idő még egy generációváltásra, akik helyettünk végzik majd el a munkát*”.

Az újonnan megválasztott vezetőségnek célkitűzései: „Auditorio Mindszentyum” név alatt a nagyteremből egy kamarakonzert terem létrehozni, valamint egy „Mindszenty Zarándokházat”, avagy „Hostal del peregrino”-t, a Római Szent István Zarándokház mintájára létesíteni az anyagi önfenntartás elérésére.

Az új vezetőség: Elnök: Fóthy István; Alelnökök: Bobrik György, Gosztanyi Gyula, Honfi János; Gondnok: Paál Magdi; Pénztárosok: Dr. Tamásy Júlia, Dr. Alitisz Constantino; Titkárok: Trefán Erzi, Szentkirályi Edina; Háznagy: Arq. Magyar József, Ellenőrök: Rakolczay Judith, Dr. Jorge Puricelli, Dr. Farkas Árpád, Rábai Katalin; Választmányi tagok: Farkasné Ercey Judith, Grebenár Gizella, Kovács Olga, Lányiné Miskolczy Dóra, Meleghy Zsuzsanna, Siráky Magdolna, Szakay Katalin, Szakváry Zsuzsanna, Mörniczné Nizsalovszky Mária, Monostoryné Kövesligethy Ildikó, Trefáné Arvai Erzsébet. (Fóthy István beszámolója alapján)

Buenos Aires-i események

Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna előadása „Sorsunk a Duna-medencében”

Bonczos Zsuzsa előadásaira mindig is megtelik hallgatósággal a terem. Most sem volt másképpen, az Irodalmi Társaság májusi konferenciáján a Szent László iskolában, ahol az előadó - bár nem ragaszkodott szigorúan a gondolat összeállított fejtegetés címéhez - átfogó képet adott szinte az egész magyar történelemről. Nem tárgyalt új, forradalmi gondolatokat vagy a megszokottól eltérő szempontokat, de jó volt felfrissíteni azt a történelmi anyagot, ami szép lassan de elkerülhetetlenül kikopik, kifelejtődik főleg az idősebb korosztály emlékezetéből, vagy még a fiatalokból is, akiknek ez a téma már csak nagyon másodiklagos érdeklődési körükhöz tartozik.

A szokásos tea közben és után a résztvevők még sokáig beszélgettek, vitakoztak a sok-sok elmondott histórián egy kellemes szombat délután keretében.

Az Irodalmi Társaság nevében Terek Zsófi és Redl Iza köszöntik a sikeres előadót

Fotó Jakab

Gráf Zsuzsa látogatása

Gráf Zsuzsa megkezdte előadását

Fotó Trixi

Az április hónap alatt az „Instituto Nacional de las Artes” meghívására köztünk tartózkodott Gráf Zsuzsa, a nemzetközi hírnévnek örvendő **Angelica leánykórus** Liszt-díjas karnagya. Ittléte alatt posztgraduális kurzuson adott elő a Kodály módszerről az egyetemen, a hétvégén pedig a Mindszentyumban kóruskarnagyok részére. Naponta kb. 40 hallgatója volt Leidemann Sylvia rendezésében. Április 26-án a Hungáriában tartott előadást, dvd-vetítéssel, Gyöngyösi Levente „Istenképe” művéről (versek: Szöcs Géza). A többteteles kantáta szoprán, basszus szólístákra, kórusra és zenekarra van felépítve. Gyöngyösi Leventét az 56-os Forradalom és Szabadságharc 50 éves évfordulója alkalmából kérték fel a műzeneszerzésére. A Hungária ZIK termét megtöltő, érdeklődő hallgatóság nagy tüsszel honorálta az előadót.

Gráf Zsuzsa megemléltette, hogy az Angelica kórus szeretné múlt évi szereplését ezúttal egy külön részükre szervezett program keretében megismételni.

Fotó Trixi

ARS HUNGARICA programtervei

Április 14-én délben a Magyar nagykövetségen szervezett sajtókonferenciára hívta meg az **Ars Hungarica** a helybeli sajtót. Józsa Mátyás nagykövet és háziúr kedves üdvözlő szavai után Székács Miklós a nála megszokott szellemes

Leidemann Sylvia, az Ars Hungarica művészi vezetője

Fotó Jakab

Székács Miklós, az Ars Hungarica elnöke

Fotó Jakab

módon Leidemann Sylviával együtt ismertette az idei ambiciózus terveket, már leszögezett dátumokkal és szereplőkkel, így most júniusra a „Magyar Kultúra Hete” (l. SP 2.o.). Jelen voltak az argentin sajtó szakrovatainak képviselői (t.k. *La Nación*, *Clarín*, *La Prensa*, *Ámbito Financiero*, *Buenos Aires Herald*, a rádiók, a zenei folyóiratok, stb.) A magyarbarát Pola Suárez Urtubey (*La Nación*) kimentette magát betegség miatt, de ő különösen örül a *Háry János* opera dél-amerikai ősbemutatójának szeptemberben, magyar énekesekkel a 2 főszerepben és az általunk már ismert Herencsár Viktória magyar cimbalomművésznővel. **FIGYELJÜK MINDIG AZ AMH ESEMÉNYNAPTÁRÁT!** (HKZS)

Leidemann Sylvia pontosít Néstor Echevarría kritikusnak/ La Prensa/és a tv-ből közismert Canelának

Fotó Jakab

Így élünk, éldegélünk...

(levélrészlet Magyarországról)

Bartal Klári:

Magyar bánat

A Tatra csúcán olvad már a jég
És véle üzen a bús Felvidék.
Apám hazája könnyekről susog
S hogy sok volt már a rúgás és szitok.

Kincses Erdélynek felém sír szava,
Bánát keserve: anyám sóhaja
S a Székelyföldön a kemény parancs:
Nem lehetsz magyar! - majd csak belehalsz.

Nekem zokogja bánatát a szél,
Ország házában akár mit mesél,
Szónokol hévvel teli zseb ura.
Ki esdeklésre nem hajlott soha,

Kinek istene nem volt: csak a pénz,
Hogy is érthetné egy nép életét?
Kinek e térség nem az otthona,
Világpolgárként csöppent csak oda,

Szent sírjainkon ki vígan tapos
S ügyesnek tartja azt, ki csak lopott,
A szeri pusztá, kinek csak „duma”,
Mint Csíksomlyón a síró Mária,

Útszéli Krisztust ki nem süvegel,
Ki férfúként más férfit ölel,
Kinek koronánk fejedő csupán,
Keresztünk röhej s arra jó talán,

Hogy mi hordozzuk - bírja még a nép -,
Számúzná Adyt, Arany énekét.
Ki nem érzi, hogy szent szó az „anya”
/Egy van csak szentebb - és ez a „haza”/,

Nem üzen annak semmit ez a táj,
Nem érti soha, nekünk hogy mi fáj.
S ki dicső múltat oly bőszen tagad,
Közöttünk él csak - de nem magyar az.

Nagymajtény, Arad kinek nem sajnó,
Egy nép keservén az csak vigyorog.
Neki Te semmi, „átkos múlt” maradsz
S észre sem veszi: nem úr, bábu csak.

S mindegy, a parancs honnan is ered,
Kelet- s Nyugatra egyformán liheg
Egy nép rabságban. De a szolga ő.
Ígazunk döntse el majd a jövő!

Kisebbségi kormányzás vette kezdetét a hazában. Új kormány alakult: a 3. Gyurcsány-kormány. Ami azonban úgy fest, hogy minden marad a régiben. Vagyis: a verebek felrepültek ugyan, és visszaszálltak, de ugyanazon verebek maradtak... Mindössze a három SZDSZ-es miniszter (szabad madár) távozott... Lényegében tehát az SZDSZ zsarolási potenciálja nőtt még nagyobbra, hiszen most már semmi se gátolja őket abban, hogy a „szívességeknek” megkérjék az árát. Hogy meddig tart mindez? Nehéz jóslatokba bocsátkozni. A jelekből ítélve a szocialisták szíves örömet lecsérélnék a miniszterelnököt, mert személye olyan már számukra, mintha egy parazsat kellene kézben tartani. El is kezdődött bizonyos szocialista körökben egy homályos manőverkísérelt a menekülésre. Egy másik, hirtelen meggazdagodott szocialistával, Kapolyi Lászlóval próbálkoztak a hírek szerint, aki korábban mint ipari miniszter építette a szocializmust. És hogy-hogy nem, rendszerváltáskor megszerezte a szovjet államadósság jelentős részét... Ezekből a milliárdokból építette ki birodalmát, és hozzá begyűjtötte a Magyar Szociáldemokrata Párt elnöki címét is, és természetesen listán bejutott parlamenti képviselőként, képviseli a szocialista szavazókat. Már ezekből a pozíciókból is látható, hogy Kapolyi nem egy elveszett ember...

Hogy mekkora is volt a szovjet államadósság? Erre nézve talán annyit, hogy annak idején az orosz kormány a fennálló államadósság fejében többek között vállalta volna annak a metróvonalnak a megépítését, amivel közel tíz éve próbálkozunk, és most, hogy belefogtunk, majdnem bele is rokkantunk... No de a magyar elit úgy vélte, hogy jobb helyen van ez a temérdek pénz Kapolyiék számláin...

Bizonyára ennek tudhatóan jött az az ötlet, hogy most, amikor baj van a kormányzással és a párt népszerűsége a bányász béka alatt van: Kapolyi tehetne valamit. Szociáldemokrata zászló alatt, Gyurcsány nélkül, átmenthetné a kiábrándult szocialista szavazókat egy hasonló új pártba. Ami szebben is hangzik, és meg lehetne szabadulni a véres koloncoktól, más szereposztásban mehet tovább a „párt” szekere. Erről szolt volna állítólag a Kapolyi-féle elvetélt manőver.

Merthogy résen volt ám a jelenleg hatalomban lévő Apró klán! És - ha hinni lehet a pletykáknak - nyilvánosságra dobták azt az anyagot (hangfelvételt, számlát), amely szerint Kapolyi László pénzt fizet egy magánnyomozó társaságnak, akik - elmondásuk szerint - azt a feladatot kapták, hogy szerezzenek kompromittáló anyagot Orbán Viktorral és Simicska Lajosról (aki korábban az Adó és Pénzügyi Hatóság vezetője volt). Mindehhez Kellert László közpénzügyi államtitkár (ilyen is van) adta állítólag az ötletet és Kapolyi „szívességéből” a milliárdokat... Erről ír most az ellenzéki sajtó és erről szól a közbeszéd.

Vagyis: az ügy amolyan magyar Watergate ügyvé nemesedett, aminek következtében Kapolyi László aligha rúghat már labdába. Viszont az „Apró”-vonal megerősödve került ki ebből a tusából. Saknyelven szólva: patthelyzet van a pártban.

Talán mondani is felesleges, hogy Kapolyi László mindent tagad, és megfenyegette azokat a sajtóorgánumokat, akik a fentebb elmondottakat mint tény adják közre. Ami bizony a magyarországi viszonyok között tovább bonyolítja a helyzetet. Hiszen ami a jogszolgáltatást illeti, az nem azonos az igazságszolgáltatással. Így van ez már évtizedek óta: ami tegnap igaz volt, az ma már nem igaz. És mindez megfordítva is lehetséges. Így lapunknak nem áll módjában Kapolyi László érintettségét, avagy ártatlanságát tényként közölni!

Talán ennyit a nagy politikáról, a szóbeszédekről, a beharcolókról. Több időt nemigen érdemes rá fecsegni. A hétköznapi élet, ha nem is ennyire bonyolult, de van ilyen izgalmas. Kezdetét vette ui. a szigorúság! Ami leginkább abban ölt testet,

hogy a gyorskocsikat 300.000 forintba is megbírságozhatják. A tilosban parkolóknak 30.000 forintot kell fizetni. Akinél pedig csak egyetlen ezrelék alkoholt mutat ki a szonda, annak nyomban elveszik a jogosítványát, és hasonló retorziókra számíthat. Ebből következik, hogy a havi ötvétezer forintból élő nyugdíjas - ha még van gépkocsija - igazi kalandra vállalkozik, ha útnak indul a magyar utakon...

A szigorúság az élet más területein is virágzik. A fekete gazdaság kifehéritésére különféle szakbizottságok, tanulmányíró társaságok és kommandók alakultak.

Ilyen volt korábban a borkommandó és ilyen a húskommandó, akik a hentesekre, húsfeldolgozókra, lacipecsenyé árusokra, vendéglősökre specializálódtak. Vezetőjük az Országos Fő Állatorvos. Ez ügyben olyan hírek is befutottak, hogy Csákvár környékén lelkes aktivisták már ott tartanak, hogy összeirták a füstölőket és a bölléretket, akik ugye a disznóvágásokból némi adózatlan jövedelemre tesznek szert, és ki tudhatja? Még meg is gazdagodhatnak...

Szigorúan ellenőrzik a kertészeket, szőlősgazdákat is. Lejártak már azok az idők, hogy a sógor, koma fogta magát és elment szüretelni segíteni az apósékhöz. Ha ezt most megteszik és a hatóság rajtakapja őket, akkor bizony jön a bírság. Az erre kiképzett „szakemberek” bokrokba bújva távcsővel is figyelhetik a mit sem sejtő, gyanútlanul szüretelő rokonságot - és a rajtaütés nem marad el! A félelem tehát ott van újra a szüretelő kád mögött...

Külön vámb és pénzügyőr csapatok ellenőrzik a kereskedőket. Az olyan akcióknak - akár a háborúban - nevük is van. Karácsony előtt indult például a híres-hírhedt Csillagszóró Hadművelet. Ebben több ezer pénzügyőr vett részt és a „gonosz” kereskedők több százmillió bírságot fizettek. Most a fóliasátrasokon van a sor. A zöldséget termelő, fóliasátrat használó kertészeknek építési engedélyt és tervet kell készíttetni, illetveket kell leróni a sátrak után. A piacon árusító fokának a zöldség zöldjéről is számlát kell adni!

Érdeemes megemlíteni annak a cukrász-nak az esetét, akinél nem olyan régen több száz beiglit és dióskiflit foglaltak le egy rajtaütés során. A szerencsétlen cukrászt milliókra büntették. Az efféle híreket mint elretentő példákat és mint győzelmi jelentéseket közli a liberális média.

Csupán arra nem gondolt még senki, és arról nem beszél a média, hogy vajon miért választják ezt a keserves utat ezek az emberek? Vajon miért nem próbálnak meg törvényes úton, nyugodtan dolgozva boldogulni? Hiszen szebb s jobb állapotot nem lehet elképzelni annál, mint hogy valaki saját céget, üzletet alapítva, tisztes munkával hírnevet, megbecsülést szerez önmagának és családjának. A válasz egyszerű: a törvényes út, a kisember számára, szinte járhatatlan. Annyi az elvonás és olyan törvénydsungelen, bürokrácián kellene átrágni magukat, hogy a feladat eleve reménytelen. És akkor ott van még a sok korrupció, ingyen élő ellenőr, aki tartja a markát... Mindehhez hozzáadódik a velünk élő irigységre alapozott ideológia a jól besulykolt dogma: „A piszok maszek”, „kizsákmányoló kulák”, stb. Ez akkor is így van, ha ezt így, ebben a formában már hangosan nem mondja ki senki. Az irigység, az egymás ellen hangolás, a gyűlölet gerjesztése viszont leleplezhető lépten-nyomon.

A régi fenyegetettség, félelmen alapuló ideológia ott van a magyar közélet minden zugában, a zsigerekben. Fő vonulata a társadalom kettéosztottságában érhető leginkább tetten. Néhányan ezt úgy fogalmazták meg: elment a kommunizmus de megjött helyette a holokausztizmus. A heti két-három holokauszttal kapcsolatos téma: film, megemlékezés, koszorúzás, feljelentés, nyomozás, gyanúsítás, tüntetés már-már természetes. Legutoljára Schröder volt német kancellár járt itt véletlenül egy ilyen tüntetésen (tőle származik a „véletlen” meghatározás). A társadalomban kialakult egy védekező mechanizmus, amit elhatá-

rolódásnak nevezhetnénk. Aki ui. a társadalmi gondok, a korrupciók ellen hadakozik, az előbb vagy utóbb megkapja a „szélsőséges” bélyeget. S innen már csak egy lépés az antiszemita minősítés. Akitől viszont el kell határolódnunk! Az elhatárolódás ideig-óráig nyugalmat jelent... A téma ébren tartásáról a liberális kézben lévő média gondoskodik. Mindig van egy ellenségkép, amelytől el kell határolódnunk és ahová embereket be lehet sorolni! Orbán Viktort is meghívják időről-időre ilyen tv-műsorokba, ahol, mint hajdan az elszámoltató bizottság előtt, ettől vagy attól el kell határolódnunk.

Újra igaz a régi mondás: „Ha nyugalmat akarsz - ne kérdezz semmit!” Ne szólj szám, nem fáj fejem! - A holokausztizmus bástya mögött élők viszont, akik szinte ugyanazok, akik korábban érinthetetlenek voltak, ugyan úgy, következmények nélkül megtehetnek mindent, akár csak az osztályharc idején. Ennek ugyan sehol se lehet megtalálni a törvényi alapjait. De csak próbálja meg valaki ezt feszegetni...

Konkrét példát említve: Elmúlt évben egy liberális rádióban elhangzott: „Legszívesebben kiirtanám az összes keresztényt!” A nyilvánvaló provokatív kijelentésen felháborodott ezrek tüntetést szerveztek, ahol igen tárgyilagosan és visszafogottan beszédet mondott Döbrentei Kornél közíró. A tüntetésen, máig tisztázatlan körülmények között, elégettek egy izraeli zászlót, ami „csak úgy, véletlenül” (mint Schröder) odakerült... Majdan egy hónap elteltével Döbrentei Kornélt leszállították a Londonba tartó gépről a légi utazás biztonságának veszélyeztetése miatt. Az üzenetértékű, megalázó intézkedést senki nem kutatta, és senki nem tiltakozott! Azóta Kornélról szinte hallani se lehet. Hát így működik a láthatatlan erő, amit tisztelni kell. Ebből a képtelen helyzetből, módszeresen megfélemlített, megvadított társadalomból kellene visszatalálni a békés, nyugalmas élethez.

Határainkon túli eseményekről nagyon röviden: Szlovákiában Ján Slota, a szlovák nacionalisták (SNS) vezetője, a szlovák kormány tagja, olyan térképet tett közzé Internetes lapján, amelyen Magyarország már nem is létezik! Dunántúlt Ausztriához csatolta, az Alföldet pedig Szlovákiához. Mindezt az Európai Unió tagjaként. A dolgan az a figyelemre méltó, hogy Göncz Kinga külügyminiszterünknek erről semmi nem jutott eszébe...

<http://www.politics.hu/20080417/slovak-nationalist-party-removes-> <http://www.sns.sk/> <http://www.slota.sk>

Jó hírek akadnak viszont Délvidéken. Végre-valahára összefog a két magyar párt, és koalícióba tömörülve indulnak az új szerb parlamenti választáson. Így minden remény megvan arra, hogy legalább öt parlamenti helyet megszerezzenek. Igaz, ehhez Orbán Viktorra is szükség volt, aki most a

kampány időszakában vette a fáradságot, akár csak Tökés László választási kampánya idején: lelket öntött a határon túli magyarokba, összefogásra buzdította őket...

Hát így élünk, éldegélünk, egymásért aggódva, fogat összeszorítva...

Barkuti Jenő

Szőnyi Ferenc előadása a Hungáriában

Szőnyi Ferenc megkezdte előadását
Fotó Trixi

Schirl Pál, a mi rögtönző versfargónk fölpattant...
Fotó Trixi

A megszólított is derül! Körülveszik Zombory István Dudi, a Hungária úv. alelnöke, és Gráf Zsuzsa, Liszt-díjas karnagy Budapestről
Fotó Trixi

Szőnyi Ferenc volt magyarországi nagykövet argentinai hivatalos kiküldetése alatt bebizonyította, hogy nemcsak diplomáciai föladatait tudja ellátni, hanem barátok szerzésére is képes. Ezért április 18-án rögtönözve toborzott előadására sokan jelentek meg a Hungária ZIK termében. Kiadós képet adott a jelenlegi magyarországi helyzetről és közhangulatról, ami bizony nem volt lélekemelő, és a hallgatóság nagy részét zord, morózus hangulatba merítette.

Az estet azonban megmentette a **kolónia hivatásos versfargója**, Schirl Pál, költői nevén **Zengúz**, aki úgy ül le bármilyen gyűlésre vagy előadásra, hogy maga elé tesz egy ív fehér papírt, és látszólag álmos gondolataiban elmerül - vagy figyel intenzíven? Nem tudhatni... De még le sem csendesültek az előadás utáni tapok, amikor a nyárutó napsütéses argentinai időjárásától különösen megihletett Pali fölpattant és versformában visszaadta az imént hallottakat, külön méltatva a szintén jelenlévő Gráf Zsuzsát. Közöljük, nemcsak mert az Olvasó a **költeményből** mindenről szakszerűen értesül, hanem mert a verssorok bombaszerűen robbantak be, váratlan és jól jövő katarikus hatással a társaságra. Szőnyi Ferenc előadó pedig elővette (szerecsére létező) humorérzékét, és a szerint viszonyult a nem várt - derűre változott! - hangulatra.

(HKZS)

Sok más történet, haláleset, Lelkész se volt, ájtos kenet! A „multik” otthon is működnek Adóra nem sokat szentelnek, Dús céghaszon és nyereség, Az adó csak két százalék! Bár a nép még nem éheznek, De (Morvai) Krisztina is létezik, Könyve is van, jaj, de hercig A kormányban biz nem tetszik! (Nálunk is van Cristina Moyanóval lavina. Ködös, füstös a főváros A tüdőre kissé káros!) A jövőre a prognózis? Politikus, á mire is, Maradjon csak üzletember Magyar voltál? -“oh, remember!...” Köszönjük az ittlétedet, Előadást, értékedet, Jöjj el újra hamarosan A Hungba, így kamatanosan. Legyen ennek sok gyümölcse (Hisz Kirchnernek ő nem öccse,) Szívünk csakis Tehozzád húz - Ezt gondolja, ezt állítja, Egy Hung-tag, a vidám **Zengúz!**

Az ember mindent elkövet, Hogy jöjjön az EX nagykövet, Terített asztal, nyolcvanfőnyi Éljen Ferenc, dicső Szőnyi!

Végre itt van, ez helyes és „brav” Vele eljön nagyságos Gráf, Ki nem tesztes, nem is Steffi *Kodálykövet* ő, a Zsuzsi!

Nem család és nem ámitás Beszéd alatt nincs ásitás (?), Ferenc beszéde paprika, Mert ilyen a politika.

Az MSZP, nincsen mese Egyre kisebb az ereje. SZDSZ-el országsodrók, Vagyis való drótostótok!

(Dávid) Ibojának nincs bocsánat! Áruoló kap bitó vádat! Már szoros a pocakszj, Gyuresány duma napidj.

Hiányzott ott az etika, Amikor ő egykor mondta: - „Hazudtunk mi, nappal-este” - Míg a trágár hatást leste.

Becsület nincs, sok a vagány Megmarad ám biz sok cigány.

A fölvidult hallgatóság része, b.-j.: Hann-né Hédy, Honfi Jancsi, Papp Jenő (az asztalfőnél), a lelkes verselő, Kurucz László, Dr. Bassó Zsuzsanna, Hann Gerda. A háttérben: Kiss Péter és Némethy Judit
Fotó Trixi

Mit hallott az AMH?

Sajnos még mindig vannak elmaradt előfizetők. Emlékeztetőnek kérjük nézzék meg az egyéni lejárási dátumot az újság fedőlapján, a címkén! Köszönjük a befizetést, 2 hónap késés után új. kénytelenek vagyunk a lap küldését beszüntetni.

Elhalálozott: Wetzler Lito, 69 éves korában hosszú betegség és 42 éves házasság után hagyta magára kedves Valentin Alsina-i előfizetőnk, Török Icát. Osztozunk gyászában!

- Tudomásunkra jutott, hogy Uruguayban hirtelen elhunyt **Szinovszky Dezső** barátunk. Igyekszünk bővebbet megtudni.

- **Balla Antal** volt tánctanár Jobbágytelken meghalt. Nagy veszteség a néptáncmozgalomnak és a helybeli Múzeumnak. Regőseinket is ő fogadta útjukon. Következő számunkban búcsúztatjuk.

Betegeink: Szénásiné Kati sietett a nyugdíjasok ebédjére, elesett és csipőcsonttöréssel kórházba került. Férje, Szénási Pál, a Valentin Alsina-i Dalkör elnöke nem tágít ágya mellől. Hamaros és fájdalommentes javulást kívánunk kedves Katinak!

Falcioné Marianne, Villa General Belgrano-i hűség és lelkes előfizetőnk 3 hónapig súlyos betegen feküdt a kórházban hügyvezetékek gyulladásával. Újból otthon, még gyenge állapotban ágyból kelve elesett, és sajnos megint ágyban fekszik. Kívánunk neki mielőbbi fölérősödést!

- **Bund Zsuzsi**, Mar del Plata-i kedves olvasónk lábtörést szenvedett és most az egyhónapos járógipszet kell megszoknia... Javulást, és türelmet!

- **Kovács-Baráth Babszi** teljes kivizsgálásra kórházba került. Kívánjuk, hogy az eredmények jobb kedvre derítsék, hogy újból tudja élvezni kiterjedt baráti körét!

- **Zumpf Gusztó** barátunk újból kórházba került beható kezelésre. Kívánjuk, hogy mielőbb szabaduljon, és otthon lábadozhasson tovább!

- **Schirl Klári** barátnőnk erősen félrelépett... Több helyen törté el bokáját és lábszárcsontját, úgyhogy eddig már két ízben kellett megoperálni. A könyvtár nagyon nélkülözi kedves kisegítőjét! Kívánunk hamaros föllepülést!

- **Szekerés Szabolcs** sevillai lakhelyén sok héten át türethetetlen fejfájásokkal küzdött. A kivizsgálásokból kiderült: nem stressz vagy fáradtság ennek okozója, hanem egy kétoldalas szubdurális vérömleny, ami rettenetesen nyomta az agyat, részbeni bénulást is okozván. Május 1-jén megtörtént a súlyos egyórás operáció, hála Istennek és a kitűnő agysebésznek most már az otthonában a javulás útján van.

Operációja másnapján

Örömteljes hírek

- **Lapzártá után történt a nagy esemény:** A **Wildei Magyar Egyesület** vezetősége közjegyző előtt átírta ingatlanát a Segélyegyletre. Bővebb híreket erről a **valóban dicséretreméltó cselekményről** a következő számunkban!

- Az idei **50. Cserkészbálra** máris elkezdődött az asztalfoglalás! Lapunk más helyén is említjük: a jubileumi alkalom díszes keretere való tekintettel jöjjünk el minél többen **díszmagyarban, Bocskai-ruhában**, ezzel kiemelve a bál magyar jellegét!

Születtek:

- Május 2-án megszületett Fóthy Istvánék 15. unokája: **Regueira Fóthy Ema**, 3.300 kg-val. Szülei Fóthy Csilla és Gustavo Regueira együtt babusgatják a kis jövevényt a kistestvérekkel, Tamással (8) és Borjával (2).

- Megszületett Simone Pali kisbabája május 9-én: **Simone Santiago**, 3.500 kg. Édesanyja Sofia Lombardi. Gratulálunk, és csak azon bánkódunk, hogy Bakosné Baba már nem élvezheti kis dedunokáját!

- Megszületett Kohánszky Jenőné Micsinay Julika 8. unokája május 18-án: **Kohánszky Mora**, 3.400 kg. Együtt örülünk a szülőkkel, Kohánszky Péter és Vanesa Cerrudoval és a büszke nagymamával!

Születésnapok

- A múlt számunkban említett százéves **özv. Göndör Józsefné** leánykori vezetékneve helyesbítve Ertl. Gyermekei: Nelli, Emma, József (Córdoba) és Éva (USA) együtt örövendek a 8 unoka és 9 dedunokával a nagy kort ért dedinek.

- **Siklósi Lajos** Mar del Plata-i olvasónk május 1-jén 93 éves lett! Ezért egy csoport barát meglepte otthonában, és teadélután keretében elfogyasztották a finom tortát, amit unokái Angelina, Gabriela és Paula készítették.

- **Dúslakodunk a születésnapokban!** Helyhiány miatt gyors fölsorolása az áprilisi és májusi ünnepeltnek, kronologikusan: Miskolczy Dóra, Paál Magdi, Göndör Emma, Vass Gyöngyi, Graul Mónika (kerek szám), Rácz Zizi, Nagyiványi Patrícia (kerek szám). A legtöbb ünnepelés a Hungáriában, vagy kifejezetten az Oleander csoport szervezésében zajlott le, de mindig vidáman és a sok barát gaudiumára. Ime kis mesélő képgaléria - láthatjuk, hogy az ünnepeltnek csakis jól érezhették magukat! Gratulálunk utólag is! (HKZS)

Federné Veér Julianna (Juliska), a Midszentynum volt pénztárosa, május 8-án az örök hazába költözött.

Az Úr adjon neki örök nyudodalmat.

A Katolikus Szövetség

b.-j.: Némethné Lenke, Lomniczyna Letti, az ünnepelt Göndör Emma, Zöldi Márton, felesége Cristina, Lindqvistné Hapci

b.-j.: Vass Gyöngyi, az ünnepelt Paál Magdi, Martha Valdés

Az ünnepelt Miskolczy Dóra, Vágó Csilla

b.-j.: Barkáts Barbara, az ünnepelt Vass Gyöngyi, Graul Trixi és háttérben Theész Anna Rózsa

Rácz Zizi is elfújja gyertyáját!

Az újabb tagok az Oleander hölgykioszoruban:

b.-j.: 1. Jancsó Júlia, 2. Alejandra Rojas, 4. Meleg Piroška, jobbra hátul magas Gál Kati

Az Oleander csoportnak elvülhetetlen érdemei vannak az „elkallódott báránnyak” visszacsalogtatásában a nyájba! b.-j. állva: Kerekes Ági, Juhász Karol, Gloria Etcheverry, Vágó Csilla, Martha Valdés, Miskolczy Dóra, Anyos Bea, Megyery Edith, ülve: Barkáts Barbara, Vágó Imola, Moys Magdi (Mo-ról vendég), Vass Gyöngyi, Mattyasovszky Mókus

Vegyes események

- **Valentín Alsínán** volt jólsikerült **szüreti ebéd** (ápr.13), danolással, sorsolással.

Alsínán is nótáznak!

Szénási Pál elnök és felesége Kati hallgatják Király Zsolt magyar konzul fölszólalását

- Április végén **Bonapartian Edi** és **Pérez Nati** a barilochei magyarok meghívására 3 napos **néptáncoktatásra** utazott. Bővebben következő számunkban.

- **Régi cserkészvezetők találkozója:** A régesrégi vezetők Attila-csoportja egy része baráti és „boszorkányi” körben élvezi az együttlétet a Hungáriában (márc. 15)

b.-j. állva: Rajczy Kati, Micsinay Marika, Balogh Angyalka, Földházy Gaby, Pejacsévi Letti, Theész Kuki, ülve: Balogh-Kovács Judit, Kővágó Norma, Kesserű Judit, Demkő-B. Hapci

- Lajtavaryné B. Zsuzsinál megint jól sikerült a **ruhavásár** és kiárusítás, ahol gyakran sok ismerős asszony fut össze!

- **Pataky László költözködése** igen áldásos volt Regős és cserkész fiataljaink részére, akiket nagyon hasznosan ajándékozott meg, amiért mindkét csoport itt fejezi ki háláját!

- A hajdani „**Vénkisasszonyok**”: Balogh-Kovács Judit és Demkő-Belánszky Hapci Buenos Airesből, Kesserű Judit New Yorkból és Grosschmid Mária Magyarországról a **VKKlub 50 éves létezését** ünnepelték VK társuk Obrincsák Mária otthonában, Buziosban (Brazília). Szép volt, rövid volt...

b.-j. ülve: O. Mária, B.-K. Judit, G. Mária; állva: K. Judit, D.-B. Hapci

Ritkán hiánycikk a jó hangulat a Hungáriában! (a jól sikerült május 1-i **asado** végén) b.-j. állva: Demes Ferenc, Moys Magdi, Zöldi Marci, Vágó Csilla, Julia Valdés, Anyos Bea, Kerekes Ági, Vágó Imola, Vass Máttyás, Barkáts Barbara, Mattyasovszky Mókus, előtte lánya Navesnik Anna, Miskolczy Dóra, José Luis Valdés, Franco Mangone; ülve: Gloria Etcheverry, Képiró Magdi, Halaman Kati, Vass Gyöngyi

1989 óta rendszeresen találkoznak a megmaradt ötten, mert fél évszázada igazi, tartós, távollágot és évtizedeket legyőző barátság született meg köztük fiatal éveik magyar, buenos cserkészete alatt.

MAGYAR MOZI A HUNGÁRIÁBAN VASÁRNAP DÉLUTÁN 18.30-KOR

Június 29: **EGY MAGYAR NÁBOB** (Jókai Mór)

Július 27: **EGY INDIÁN PÁRIZSBAN** (Un indien dans la ville) Vigjáték. Szereplők: Thierry Lhermitte, Patrick Timsit, Arielle Dombasle és Miou-Miou (szinkron magyarra)

Szeretettel várunk!

Belépő: Tagok 5.- Vendégek 8.- Nugdíjasok és fiatalok 2.-

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Ezelőtt 3 évvel, amikor elvállaltam a „Mi Történt” rovatnak megírását, nem tudtam, milyen kemény fába vágtam a fejszét. Úgy képzeltem, hogy az Argentínában élő magyar kolónia társadalmi életéről fogok szellemesen, egy kevés jóindulatú kritikával írógatni. Figyelmes Olvasóim biztosan megértik, hogy ez mostanában nem megy. Amennyiben úgy érezzük, hogy nekünk 2 „hazánk” van, és mindkettő helyzete drámai, nem lehetünk közömbösek. Vagy háborgunk, vagy lemondóan belenyugszunk. Ne essünk abba a hibába, hogy könnyedén párhuzamot vonunk 2 hazánk drámája között. Argentína 200 éves múltira tekint vissza. Magyarország több mint ezerre. Merem megcáfolni azt, aki egy Argentínában élő, őszinte optimista, bizakodó magyart *bolondnak* tart. Elfogadom inkább azt, hogy - *naiv*...

Talán emlékszik az Olvasó, hogy előző számunk bevezető témája a *fegyverszünet*, míg vezérfonala a *reménység, egységben az*

erő, kitartás, béke gondolatai voltak.

Argentína egy a mezőgazdaságon meggazdagodott ország, Dél-Amerika egyik legbüszkébb országa. Ma a többség a demokrácia szabályai szerint választott kormányát egy kommunista frázisokba bújtatott, populista, kizsákmányoló *diktatúrának* tekinti. Márciusban kezdődött a „két hatalom” közötti harc: a *Földművelő tartományok* harca a *Főváros* központi, visszaélő adó- és vámrendszere ellen. Május 2 volt a békés várakozásnak az előbbieket által kiszabott határideje. Még ma sem jött létre a kiegyezés, a békéről pedig szó sincs. Mindig azt hittem eddig, hogy minden nép megérdemli azt a kormányt, amit választott. Argentínában sokan nem voltak megelégedve a 2003-ban megválasztott elnökkel. Miért választották meg 2007-ben az általa kijelölt feleségét? Az ellenzék miért nem jelölt egységben, közös erővel egy jobb elnököt? Talán nem is volt jobb? Talán gyávák voltak? 2008 márciusában úgy láttuk, hogy az ellenzék egységesen a mezőgazdák

pártjára állt. Most, május közepén úgy tűnik, hogy még mindig döntetlen a harc - de a „harcosok” legalább nem gyávák.

Bátran kérdelem: **Miben reménykedjünk** - mint argentinok, és mint magyarok, akár melyik Országra gondolunk? *A békében, a jövőben.* Békénk ne csak egy lemondó *túlélés*, hanem egy mindkét párt részére elfogadható *kiegyezés* legyen. Ennek alapja az ellenzék tiszteletben tartása, amennyiben az alapvető erkölcsi normákat, elsősorban az igazmondást, mindkét harcban álló fél betartja. És ha nem tartja be? Erre csak *mint magyar honleány* szeretnék válaszolni. Válaszom talán az lenne, hogy hajtsuk meg egyszer büszke fejünket, és tartsunk egy kis önvizsgálatot. Amennyiben úgy érezzük, hogy joggal lehetünk büszkéek 1000 éves múltunkra, akkor kérdezzük meg önmagunktól, hogy ezek után mi a kötelességünk? Ha ezen túl még szeretet is él bennünk szülőhazánk iránt, akkor nem kötelességből, hanem szívesen segítünk mindenben, ami hazánk jövőjének

érdeke. Becsüljük meg egymást, és legalább idegenek előtt soha ne becsüljük le hazánkat. **Tekintsünk a Keresztre, a megbocsájtás Megtestesítőjére,** és csak azután, Isten lelkétől fűtve, vegyük fel a harcot a gonosz ellen. A magam részéről köszönöm a jó Istennek, hogy még mindig élünk. Élünk Magyarországon, de a szétszórtságban is. Kérem, hogy adjon nekünk hitet és erőt, hogy Országunk fennmaradását, érdekeit mindenütt tudjuk szolgálni.

Amennyiben a béke egyik feltétele a „megbocsájtás”, akkor habozás nélkül az Ifjúságra szavazok. A Fiatalok szeret élni, vidám, kíváncsi. A politika, ha nem megélhetési pályának választották, nem érdekli őket. A múlt, mint történelem, a 60 éven aluliaknak egy luxus, vagy érdekes hobby. A gyűlölködés vagy irigység egy nyomasztó teher, ami csak energiát von el a mindennapi harcban, ahol az igények egyre magasabbak. Elég a politikából! - mondják. Nem reánk tartozik. Egyékek meg az öregek, amit megfőztek...

- Április második felében **Móriczné Marika** pompás ebédet rendezett barátnőnk, **Kemenes Edith** búcsúztatására a „Palmeras” étteremben, Olivoson. Edith már hosszú évek óta az argentin hideg telet élettársával, **Farkas Nándorral**

„Boldogan ürtettünk pár pohár pezsgőt Edith egészségére és Ferenc látogatásának örömeire!” b.-j.: Redl Iza, a szerző, Monostoryné Ildikó, Szőnyi Ferenc, Hann-né Hédy

Budapesten tölti. Minden irigység nélkül kívántunk neki sok szerencsét és boldogságot, bár nekünk hiányozni fog. Nagy volt az öröm, amikor **Szőnyi Ferenc** rég nem látott barátunk megjelent közöttünk. Előző nap érkezett Magyarországról, és örömmel tett eleget Marika kedves meghívásának, mert így egyszerre köszönthette az egybegyűlt hölgykoszorút.

Edithet családi körben, unokánk **Zombory Caro** születésnapján is búcsúztattuk. Zombory nagypapa biztosan büszke lenne, ha látná, milyen remek unokái vannak. Szeretnek tanulni, szeretnek sportolni, remekül beszélnek 3-4 nyelven. Emellett marad kedvük részt venni minden magyar ifjúsági munkában, így a Zrínyi Körben is.

- Májusi Eseménynaptárunk a Magyar Intézmények Reformulésainak behívásáról ad hírt. Április 27-én a **Reformulás előkészítő Közgyűlésén** vettem részt. Az egyháztagok komoly megfontolások után a gyülekezet székhelyének, épületének értékesítését, vagyis eladását szavazták meg.

- Május 4-én **Mindszenty bíboros emlékmiséjére** gyűlt össze a kolónia színe-java. A misét követő díszebédre és közgyűlésre **Fóthy István**, a Mindszenty-nunum elnöke engem is meghívott. Mit tegyen az ember, ha két helyre egyszerre szeretne elmenni? Hiszen a Református istentisztelet vasárnaponként 10 órakor kezdődik... Úgy határoztam, hogy elmegyek imádkozni a református templomba és meghallgatom **Tóth Kristóf** református lelkész prédikációját, utána elrobogok ünnepelni a Mindszenty-numba. A sors úgy hozta,

Búcsú Zomboryéknál: Kemenes Edith jobbra, az asztal végén élvezi a nagycsaládot

Események

hogy 11.30-kor a mise még javában tartott. Örültem, hogy időben megérkeztem **Garcia Mata** kanonok prédikációjára. Nagy tisztelője vagyok. Megemlékezett Mindszenty bíboros biztonyságtételéről, mint minden keresztény példaképéről. Alapigéje, bibliai üzenete a „Keresztység szentségéről”, annak egyetemes értelmezéséről, jelentőségéről ugyanaz volt, amit 1 órával azelőtt a református lelkész szájából hallottam. Ez igen mély hatással volt reám. Mindkét lelkészen keresztül a Szentlélek szólt hozzánk.

A kitűnő ebédén örömmel üdvözöltem a valóban ökumenikus, nagy baráti társaságot. Fóthy István (ügyesen a desszert előtt) felolvasta rövid és velős beszámolóját és programbeszédét. A beszámoló, akárcsak a Szentbeszéd, nagyon hasonlított a református gyülekezetéhez. A programbeszéd már nem annyira. Mi a jelenlegi helyzet?

A magyar keresztény gyülekezetek sorsa Argentínában ha nem is azonos, de hasonló. Adva van minden esetben egy értékes ingatlan, egy *élő*, nagy gyülekezetre tervezve. A valóság ma: az értékes „objektum” karbantartása problematikus. A magyar katolikus gyülekezet, hála Istennek és néhány mecénásnak - még él. A protestáns magyar gyülekezetek éppen csak éldegélnek, mert kevesebben vannak és nincs mecénásuk. Gondolatom: nem tudnánk valahol **templomhelyet** választani, ahol magyarul, ökumenikus szertartással minden hívő magyar keresztény-keresztényen együtt imádkozhatna? Isten segítségére lehet. Etiópiában egy ilyen ökumenikus keresztény gyülekezet példáján bámulva kérdeztem meg egy katolikus rendfőnöknőt, hogy mit gondol, a Pápa ezt megengedné? Válasza meghatározó volt: „Elképzelted... Egy misszióban többet enged meg a Pápa.” Kezdjünk most gondolkodni azon, hogy van-e szükség a XXI. században, Argentínában magyar „misszióra”?

- Május 1-jén a hagyományos *asado* a Hungáriában mindig vidám szokott lenni. Ragyogó napsütésben minden gondot félretéve vágtattam oda. Már az ajtóban feltűnt, hogy az ebédjegyekért sorba kellett állni. Sebaj, öreg barátnőim foglaltak asztalt **Omarnál**. Bölcs előrelátás, hála **Monostory Ildikónak**. A nagy ebédlőben nem volt több szabad asztal. Asztaltársaim jóindulattal figyelmeztettek, hogy ne közsöngessek, hanem rohanjak, mert csirke, marhahús, hurka-kolbász ugyan van elég, de a disznóborda már fogytán van. Hihetetlen! Amikor észrevettem, hogy a nagyterem is megtelt vendégekkel, elhittem.

Eickertné Rubido-Zichy Toinette üdvözlöi Szőnyi Ferencet a Hungáriában. Mellettük Lomniczy Józsi

Szerencsére jutott mindenkinek a pompás sültkeből, amit a klub vezetői nagy szakérte-

lemmel sütöttek, és a változatos finom salátákból, amiket Omar truppja készített. Nagy zsvavajjal fogadtuk **Zöldi Márton** klubelnököt, midőn egy villára tűzött véreshurkát mint utolsó darabot kínált „sorsolásra.” Ilyen sem fordult még elő. **Minden elfogyott...**

- A meglepetések nem szűntek meg. Olyanok köszöntöttek lelkendezve egymást, akik ritkán, vagy soha nem járnak a Hungáriába. **Vass Mátyás** és **Magdi**, Budapestről. Barilochéból régi barátunk, **José Luis Valdés**, San Martín de los Andesből **Roósz László**, no meg helybeliek: **Kesserű Ildikó** férjével, **Pejkó Oszkár** feleségével, a Magyar nagykövetség titkárság vezetője, **Gál Kati** férjével és 2 gyermekével, a 101 éves **Schirl Ilonka** néni, a 2 éves **Alitisz Conny** egész családjával.

b.-j.: Patricio Uriburu és felesége Kesserű Ildikó, Papp Pindur és Bellával

A kis Alitisz Conny élvezi a társaságot, pláne apja, Szilárd karjaiban!

b.-j.: Patakó Éva, a 101 éves Schirl Ilonka, lánya Klári. Állva: Patakó László és felesége

A hangulat tetőfokára hágott. Senki nem pattant fel ebéd után, hanem nótázni kezdett. **Dombay Jenci**, **Vass Mátyás**, **Szőnyi Ferenc** voltak az 50 tagú lelkes kórus vezénylői. Akik nem emlékeztek a magyar nóták szövegére, megértéssel mosolyogva dúdoltak, vagy rendeltek másikat. Rázendítettünk a „nem-nem-nem, nem megyünk mi innen el” nótára - és maradtunk.

- Most, hogy válogatom a pillanatfelvételeket, jövök rá a siker és a rendkívüli hangulat titkára. A megbocsájtás, a szeretet, együttérzés szelleme mosolygott mindenki szeméből. Nagy viharban az állatok is egy csoportba verődnek össze. Összebújnak egy helyen, ahol védve, együtt biztonságban érzik magukat. Argentin barátainkkal, magyar testvéreinkkel tökéletesen megértettük egymást. Fő, hogy alapelveink találkozzanak. Magyar Intézményeink között a Hungária az egyetlen, ahol a „hangadók” fiatalok, ahol egy olyan gyermek is járhat az óvodába, aki még nem beszél magyarul, ahol 3 generáció képes együtt mulatni.

Rövid jó hírek:

Gátiné, Czanyó Kata barátnőnk április 21-én hála Istennek és az orvostudomány-nak szerencsésen túlesett egy komoly szív-műtéten. Gábor fia egy feltűnő „mentőautóval” vitte haza, az ápolószemélyzet bámulatára. Egyelőre még nem fogad vendégeket, de egy rövid telefonhívásnak örül.

A „Gátimóvil”...

- **Utazó barátaim** bocsássatok meg, ha helyszüke miatt, csak a hivatalos tisztségben külföldre utazókat említem!

- **Mariana** és **Paolo Sebess** Dubaiba repültek, mint Argentína két képviselője a World Association of Culinary Societies 33. Világkongresszusán, amit június 12-15 között először rendeznek az Arab Emirátus fővárosában. Ez a Világtársaság 1918-ban Svájcban alakult, hivatalos minőségében pedig 1926-ban Párizsban a Sorbonne egyetemen. Ezek szabják meg a világ séfjeinek szaktudását, hírét, ízlését, stb. Ilyen is van? Ilyen régen? Igen, Budapesten is!

- Május 14-én **Puricelliné, Dobosi**

Szabó Éva repült San Remóba, Olaszországba, mint Argentína képviselője a Panathlon nemzetközi Nagygyűlésére, ahol átveszi az 1. sz. díjat, amit 2008-ban Buenos Airesnek szavaztak meg. Éva a Buenos Aires Panathlonnak az elnöke, mint mester pisztolylövő. Azt hittem eddig, hogy a sportvilágról többet tudok, mint a konyhaművészet világról. Sajnos egyformán hiányos az ismeretem. Hallottam már, hogy mi a triatlon, a pentatlon (öttusa). Most Éva világosított fel, miszerint a „Panathlon-Társaság” minden sportot, versenyt képvisel. Gratulálunk Éva sikeréhez.

- Kérem kedves olvasóimat, hogy minde- nek előtt olvassák el az Eseménynaptárban

a **júniusi eseményeket**. Nagyon szomorú lenne, ha az Ars Hungarica rendezvényén, a csodálatos „**Magyar kultúra és zenei héten**” június 9 és 16 között bárki azért nem venne részt, mert nem kapott meghívót, vagy nem olvassa a Nációt, vagy Clarint. Senki sem kap személyre szóló meghívót. Április 14-én, a Magyar nagykövetségen az **Ars Hungarica** nívós sajtókonferenciára hívta meg Argentína sajtójának a kultúra és művészet referenseit. Lapunk főszerkesztőjével, **Haynalné Kesserű Zsuzsával** együtt jelen voltam ezen a fontos eseményen, mint rovatvezető. Egyeteket részt kolóniánk remeknek ígérkező kultúrhetén! Utána beszámolok.

- AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**
- 2005: Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**
- Alapító Védnökök:** Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Mórnicz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton
- 2005-től 2007-ig USS 100.-on felüli adományokkal támogattak:** Dr. Alitisz Constantino (2x) - B.A. (Kanada) - Dóry Ileszi - Erdődy József (2x) - Dr. Farkas Ferenc (3x) - Gorondi István és Edith - Gosztanyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - K.I. - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Mórnicz Istvánné (2x) - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) (3x) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László (3x) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (3x) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa (3x) - Zombory István
- Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich (x2)*
- 2008:** Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Mórnicz Istvánné - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa - Dóry Ileszi - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - Dr. Alitisz Constantino - N.N. - Dr. Besenyi Károly - *Agradecimiento especial a Alexis Pejacevich.*
- Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!**

OCTUBRE 2007
SERVICIO NACIONAL DE APRENDIZAJE (SENAC)
adopta para sus 220 sedes en todo Brasil los manuales de técnicas de Mausi Sebess

ABRIL 2007
COPA ESPAÑA DE PASTELERÍA SALVADOR ARIEL LETIERRI
Pastelero Profesional IAC Mausi Sebess SUB-CAMPEÓN

ENERO 2007
BOCUSE D'OR FRANCIA
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausi Sebess REPRESENTÓ A LA ARGENTINA

DICIEMBRE 2005
COPA AZTECA, MÉXICO
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausi Sebess PRIMER PUESTO

SETIEMBRE 2005
ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE TEAM COMPETITION, EE.UU.
FABIÁN DI PAOLO
Profesional en Artes Culinarias IAC Mausi Sebess MEDALLA DE BRONCE

NOVIEMBRE 2002
CULINARY WORLD CUP, LUXEMBURGO
FERNANDO ORMAZÁBAL, OMAR PIEDRABUENA, MARCELO MOREIRA, ALDO GUSTAVO VELÁZQUEZ REPRESENTANDO A LA ARGENTINA
Profesionales egresados IAC Mausi Sebess MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
ARTES CULINARIAS

www.mausiweb.com

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal

Gador
Al Cuidado de la Vida

<http://www.gador.com.ar>

PRESENTACION: Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Sebessné Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
<http://epa.oszk.hu/amh> www.lamoszsz.hu/amh
<http://efolyoirat.oszk.hu/amh> www.hhrf.org/amh

Argentínában élő magyarokat keresünk nemzetközi internetes távmunkára!
Legyen a saját főnöke!
Ön dönti el, hogy mikor és mennyit szeretne keresni!
Regisztrációt követően **ingyenes információ és tanácsadás!**
www.wellnessfiszter.com

Dr. Constantino Miguel Alitisz
abogado
Libertad 480 2º Capital
14 a 18 hs.
4382-2990 / 15-5481-0957
cmalitisz@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Dancs Zsuzsanna
Abogada
A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata
Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzeté a magyart!"

A Z.I.K. támogatja a magyar betűt

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írárok a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A július-augusztusi kettőszámra a lapzárta: június 10
Anyag és hírek beküldésére (54-11) 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

Kedves Olvasónk! Megkapta már a nyugtáját?
A címkén látható az előfizetésének lejárata. Két hónappal utána be kell szüntetnünk a lap küldését.
Előfizetése megújításának esetében kérjük közölje velünk annak formáját és dátumát (4711-1242), hogy kiállíthassuk a megfelelő nyugtát. Köszönjük! **AMH**

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES
EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
39.sz. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar
18sz. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekesmartin@yahoo.com.ar
KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRICTO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800
REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCÉGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com
ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - slidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar
HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar
MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES
HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar
VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS
ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052
SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES
HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESCRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS
"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGRÉGACION EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar
MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTÍNAI KATOLIKUS MAGYAROK SZÖVETSÉGE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Araoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@yahoo.com.ar

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES
ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar
ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar
MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com
MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar
SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capitulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS
BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994
CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipaniclil@gmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK:
- **COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY** - M. Moreno Nº 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649
- **SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MUTUOS** - Balcarce 79. Moreno Nº 12, (3540) Villa Ángela, Prov. de Chaco. Tel. 03735-420-939
SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.